

ταίους ἐκ τοῦ καταλόγου τῶν αἰρετικῶν ἀφοῦ μᾶς ἀποδείξῃ ὅτι εἰς μὲν τὴν τουρκικὴν καὶ ἀραβικὴν καὶ πάσας τὰς λοιπὰς γλώσσας ἐπιτρέπεται ἢ τῆς Γραφῆς μετάφρασις, μόνον δὲ εἰς τὴν νέαν ἑλληνικὴν ἀπαγορεύεται. Ὁ κ. Σάθας φαίνεται ὅτι οὐδέποτε ἀνέγνω ἐν ταῖς Γραφαῖς τὸ „Ἐκαστος ἐν ᾧ ἐκλήθη ἐν τούτῳ μενέτω“.

Ὁ Καλλιπολίτης κατακρίνεται παρὰ τοῦ κ. Σάθα ὄχι μόνον ὡς αἰρετικός, ἀλλὰ καὶ ὡς πλαστογράφος. „Ἐν τῷ πρώτῳ τόμῳ, λέγει, εὔρηται ἐγκύκλιος Κυρίλλου τοῦ Λουκάρως πλαστουργηθεῖσα ὑπὸ τοῦ Καλλιπολίτου ἢ ἄλλου τινος καλβινίζοντος“. Τίς ὁ μαρτυρῶν περὶ τούτου; Οὐδεὶς. ὁ κ. Σάθας τοῦλάχιστον οὐδένα μάρτυρα φέρει πρὸς βεβαίωσιν τῆς γνώμης του· ἡμεῖς δὲ πολὺν πίστιν δὲν δίδομεν εἰς τοιαύτας αὐθαιρέτους γνώμας ἕνευ μαρτυριῶν.

σελ. 312. Ἀνδρέας Ῥέντιος, Χῖος, ἐγεννήθη τῷ 1601· ἐκκαίδεκαέτης ἀπεδέξατο τὰ λατινικὰ δόγματα ἐν Ῥώμῃ· καταταχθεὶς εἰς τὸ τάγμα τῶν Ἰησουιτῶν ἀπεστάλη εἰς τὴν Ἑλλάδα κήρυξ τῶν λατινικῶν δογμάτων· ἐπανελθὼν εἰς Ῥώμην ἐγένετο Πνευματικὸς ἐν τῷ ναῷ τοῦ Πέτρου. Ἐτελεύτησε δὲ ἐν Παλέρμῳ τῇ 4 Νοεμβρίου τοῦ ἔτους 1673 ἑτῶν 72 (de Backer, Biblioth. des Iesuites τόμ. 2 σελ. 515. Liège 1853).

σελ. 315. Παῖσιου Λιγαρίδου, μητροπολίτου Γάζης, σώζονται ἔτι 1) Νουθεσίαι 4, εἶτ' οὖν διαλέξεις πρὸς τοὺς λουθηρικαλβινίσαντας Βλάχους ἐν τῇ Ἐρδελίᾳ, ὧν ἡ ἀρχή. „Ἠκούσαμεν τὴν διδαχὴν τοῦ διδασκάλου σου“. 2) Διδαχαὶ εἰς θεομητορικὰς καὶ δεσποτικὰς ἑορτὰς 14. 3) Ἐπιστολαὶ πρὸς τὸν Ἀδριανουπόλεως Νεόφυτον.

321. Ὁ Ῥενώδοτος ἐξέδωκεν ἐν ἔτει 1709 ἐν Παρισίοις ἐν τέλει τῶν περὶ εὐχαριστίας ὁμιλιῶν τοῦ Πατριάρχου Κωνσταντινουπόλεως Γενναδίου καὶ πονημάτων „Νεκταρίου πρώην Ἱεροσολύμων Πατριάρχου πρὸς τὰ παρὰ τοῦ Γάλλου Κλαυ-